

værelse er mig en fuldkommen Hjertesorg. Men Demonstrationen forekommer mig at være slaaende nok, som den er, man skal heller ikke overdrive; det, at vi er 7 i Stedet for 25, forekommer mig at være en tilstrækkelig tydelig Demonstration.

Det er jo imidlertid blevet opvejet paa den besynderlige Maade, at Landets mindste Parti, de Radikale, der kun mønstrede 19 Procent af Stemmerne, og som, hvis vi havde en redelig Valgmaade, hvis den lige og almindelige Valgret herskede, kun skulde have 21 Mandater, fik 31. Man har et tysk Ord, der er overordentlig betegnende i saa Henseende: de havde „Dusel“, de var „Duselmeyere“. Og disse 31 Duselmeyere fik den yderligere Dusel, at Regeringens Appelsin faldt ned i deres Turban. Naar dette skal have nogen parlamentarisk Forklaring og ikke være i fuldkommen Strid med den hellige Parlamentarisme, lader det sig ikke forklare paa anden Maade, end at Regeringen maa regne med i Socialdemokraterne sammen med sine egne at have en fast Regeringsmajoritet bag sig. Da det ærede Medlem fra Æbeltoft i sin lange og meget berømmede Tale kom til dette nye Ministerium, var der trods alt en lille Smule Bitterhed at spore, idet han mente at kunne konstatere, at der indenfor Højre i mange Maader var en større Forkærlighed, i alt Fald en rent personlig, overfor det nuværende Ministerium end overfor det Ministerium, han havde den Ære at tilhøre. Det synes jeg egentlig ogsaa, han har Ret i. Naar man ser d'Hrr. Ministre igennem, om jeg saa maa sige, fra A til Z — man burde maaske sige fra Z til B —, er det rigtig nette Mennesker, og det klæder dem overordentlig godt at være Ministre; det maa jeg som Højremand sige. Navnlig er de saa velsignet fri for at være imponerede af deres egen Ministerværdighed. Men de Herrer radikale Ministre har rigtignok en for et radikalt Ministerium højst besynderlig Fejl: deres fuldkomne Mangel paa Radikalisme. Den højtærede Finansminister var i Gaar lidt forbavset over, at man kunde udtale noget lignende, men da det blev sagt af et Medlem, som stod til venstre for ham, maatte han, som han rigtigt sagde, finde sig i det. Men han vil sikkert forstaa, at naar det ogsaa bliver udtalt af et Medlem, som staa saa langt til højre for ham som jeg, maa der være noget i Vejen med Radikalismen. Enhver skal bedømmes fra sit eget Standpunkt, og derfor forekommer det mig ikke at være nok, at den nuværende Regering glimrer ved konservative Dyder, ved Bestræbelsen for at skabe en stor Stil-

standsperiode; hvor det hele stopper op, hvor hele Maskineriet standser, hvor der overhovedet slet ikke skal regeres eller administreres. — Sol, stat stille i Gideon og Maane i Ajalons Dal, saa længe de nuværende Ministre sidder paa Taburetterne! Man har kaldt det Treuga Dei. Det er ikke noget betegnende Ord — det blev jo ogsaa anvendt af det ærede Medlem for Æbeltoftkredsen. Nej, det er bedre af et andet æret Medlem sagt til de nuværende radikale Ministre, at de var en Slags Søndagsbørn. Jeg vilde snarest sige: „Feriebørn“. Den nuværende Tilstand er en Slags Juleferie, hvor der ikke skal bestilles noget, hvor der ikke skal ske noget, hvor Ministrene, om jeg saa maa sige, skal more sig med at være Ministre. Og denne Juleferie har endog ikke savnet sin Julebuk, en Rolle, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har spillet paa en saa fortræffelig Maade.

Denne Mangel paa Radikalisme fik sit naiveste — og derfor altsaa skønneste — Udtryk i nogle Bemærkninger, der faldt fra den højtærede Trafikminister. Den højtærede Trafikminister fremstillede sig som særlig politisk Minister, og jeg maa sige, han havde virkelig tilegnet sig Jargonen. Naar han talte til en af sine egne, f. Eks. det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), hvem mit Øje just falder paa, saa havde han „med stor Interesse paahørt“ hans Udtalelser, takkede ham, o. s. v., o. s. v. Et andet Medlem af hans Parti, som var faldet i Unaade i Hoforganet, behandlede han derimod mere afvisende, nemlig det ærede Medlem for Stevns kredsen (J. Andersen). Og naturligvis skulde han jo aflevere det traditionelle Spark til Højre, som ikke i politisk Visdom stod paa Højde med ham. Nu vil jeg sige, at hvis den Politik, han aabenbarede sig at være en Tilhænger af, er radikal Politik, saa er jeg glad ved, at det ikke er ham, jeg har gaaet i politisk Skole hos. Han sagde nemlig om et af de vigtigste af de Punkter, han talte om, Storstrømsbroen, at der var der den tilsyneladende Modsigelse. — jeg beder Dem lægge Mærke til dette Udtryk —, at han for sit Vedkommende mente, at en fast Forbindelse, Broen over Storstrømmen, var den eneste rationelle Løsning; men ikke desto mindre foreslog han noget helt andet, Udvidelse af Færgefarten, og det gjorde han af *politiske* Grunde. Men det er overordentlig slet Politik. Modsigelsen er nemlig aldeles ikke „tilsyneladende“ — det er et udmærket Udtryk, naar man gør sig skyldig i en Modsigelse, da at sige: De